

Også på aktindsigtsområdet har vi en anden holdning til det end den holdning, som man ligesom kan høre at Socialdemokratiet tilkendegiver. Det, der er nyt med hensyn til aktindsigt, fremgår af lovforslaget på side 8 og bliver videreført på side 10. I dag er det sådan, at det kun er efter en konkret vurdering, at man begrænser aktindsigten, og der er altså en risiko for, at en lang række personer så ikke tør give de her oplysninger fra sig, fordi de ikke kan være hundrede procent sikre på, at de er garanteret anonymitet. Det er en konkret vurdering efter de gældende regler.

Det, som regeringen lægger op til, er, at de pågældende skal kunne garanteres anonymitet. Så der er en afgørende forskel i forhold til de gældende regler, og jeg forstod det sådan på fru Lissa Mathiasen, at det var præcis der, Socialdemokratiet godt ville have en præcisering af, hvor det er, at der er en forskel i forhold til de gældende regler. Så meget om det, men det er det, der er årsagen til det.

Kl. 19.45

Jeg vil da gerne understrege, at for regeringen har det været meget, meget afgørende, at vi fik gjort så meget som overhovedet muligt for at have en sikkerhed for at beskytte ikke kun de svage, man kan sige alle de andre, mod de stærke fanger, men naturligvis også personalet i fængslerne, som vi jo ved er meget, meget voldsomt psykisk belastet, og som i mange tilfælde jo sådan set er dem, der har det allerværst. De skal jo være i fængslerne det meste af deres liv i form af deres arbejde, og over for dem må vi altså tænke på, hvad der yderligere kan gøres, for at deres psykiske arbejdsmiljø bliver bedre. Der tror vi på, at en ændring af aktindsigtsreglerne er noget af det, der kan være med til at forbedre vilkårene generelt som beskyttelse mod de stærke fanger. Så det var svaret på det spørgsmål fra Socialdemokratiet.

Jeg siger tusind tak til Dansk Folkeparti for den positive tilkendegivelse. Den er jeg utrolig glad for, og jeg er glad for, at der er et parti, der så klart deler regeringens opfattelse af, hvad der er behov for.

Den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, vil jeg takke for et meget, meget, meget engageret indlæg, som jeg naturligvis deler hundrede procent.

Til SF's ordfører: Ja, man fristes jo næsten til at sige ordfører ét og to. Jeg takker først for de pæne ord, om end der måske var en vis spydig

tone i fru Margrete Aukens indlæg, om regeringens initiativer. Vi tager naturligvis SF's ordførertale ad notam, om end det var en afvisning.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at det da selvfølgelig er korrekt, at som reglerne er i dag, får man, når man flygter fra fængsel, en sanktion eller en disciplinær straf. Regeringen har ikke fundet, at det var balanceret i forhold til, at man rent faktisk med fængsel straffer den, der hjælper en person til at flygte. Det har vi syntes var en mærkelig ubalance at have i tingene, og jeg tror, at i forhold til sådan almindelige menneskers opfattelse af lov og ret, kan det virke temmelig stødende for retsbevidstheden, at det alene er bistand til undvigelse, der er strafbar, så vi har fundet det mest rigtigt, at man også kriminaliserer den person, der rent faktisk flygter, og ikke kun den, der yder bistand hertil.

Om aktindsigt: Jeg kunne forstå, at fru Elisabeth Arnold så alligevel havde visse positive ting omkring fangeflugt. Til gengæld var der ikke så meget radikal forståelse for aktindsigtsændringerne, dem har jeg redegjort for her.

Endelig om udgangsbestemmelserne: Det er jo ikke noget, Folketinget vedtager. Det er administrative vedtagelser, og det er, som det fremgår af lovforslaget, initiativer, som jeg allerede har iværksat, og som selvfølgelig via bekendtgørelse osv. vil blive bekendtgjort for offentligheden og selvfølgelig også blive brugt som redskab i forhold til dem, der benytter dem i det daglige.

Men jeg vil da gerne fremhæve, at vi mener, det er nødvendigt at begrænse udgangsmulighederne. Vi siger ikke, at udgang som sådan er et redskab, der ikke skal benyttes, for vi deler faktisk den langt overvejende opfattelse – tror jeg – hos alle, der interesserer sig for området, nemlig at der er et godt resocialiserende element i at benytte udgangsmulighederne. Regeringen har bare ikke fundet, at de nuværende udgangsregler var i overensstemmelse med, hvad vi finder er ret og rimeligt, og derfor har vi skærpet reglerne ganske betragteligt på nogle områder.

Det er korrekt, at et af de steder, hvor vi har skærpet, er, for så vidt angår weekendudgange. Vi finder, at det ud fra et resocialiserende perspektiv egentlig kan virke ganske fornuftigt, at en indsat skal besøge sin familie, men når vi taler om dem, der skal ud at besøge venner og bekendte, har vi ikke set det store behov for, at man dér skulle have så liberale regler, som det i dag er tilfældet.

Kl. 19.50